

Descrierea Soluțiilor
Olimpiada Societății pentru Excelență și Performanță în
Informatică, Etapa Județeană
Clasele XI-XII

1 Problema Polihroniade

Propunător: Andrei Constantinescu, University of Oxford

Problema Polihroniade a fost gândită inițial ca problema de dificultate relativ mai scăzută a secolului, deoarece aceasta nu necesită vreo tehnică cunoscută în prealabil. Deși ea poate părea greu de abordat la prima vedere, observăm în cele ce urmează cum câteva observații, relativ simple, fac problema mai ușor de atacat.

1.1 Operațiile Comuta

Fie i, j, k, l numere între 1 și N , atunci operațiile $O_1 = L \ i \ j$ și $O_2 = C \ k \ l$ comută. Cu alte cuvinte, ne este indiferent dacă asupra matricei A efectuăm întâi O_1 și apoi O_2 sau invers (adică O_2 și apoi O_1). În mod inductiv, deducem că dacă problema admite o soluție, atunci ea admite o soluție în care întâi permutăm liniile lui A , și apoi coloanele lui A . Mai mult, în mod informal putem spune că liniile și coloanele sunt independente, fiecare fiind o problemă de sine statatoare. Asadar, este suficient să explicăm cum efectuăm operațiile pe linii, cele pe coloane fiind rezolvate analog. Totuși, rezolvarea este încă neclară - avem nevoie de alte observații.

1.2 Metoda Mersului Invers

Să considerăm problema inversă: plecăm de la o tablă de șah și vrem ca prin interschimbări succesive de linii și/sau coloane să ajungem la matricea A . Cum operațiile din problemă sunt reversibile, problema inversă nu este cu nimic mai grea sau mai ușoară decât cea pusă în discuție. Într-o tablă de șah există fix 2 tipuri de linii: cele de forma $0101\dots 01$ și, respectiv, cele de forma $1010\dots 10$. Mai mult, avem fix $\frac{N}{2}$ linii din fiecare tip. Ce este acum vital să observăm este că operațiile pe linii și coloane nu schimbă foarte mult această configurație. Mai exact, indiferent ce interschimbări am efectua, matricea rezultată va avea $\frac{N}{2}$ linii identice și alte $\frac{N}{2}$ linii identice care sunt fix complementul primelor $\frac{N}{2}$ (adică au 0 unde era 1 și vice-versa). Bineînțeles, în ambele tipuri trebuie să avem exact $\frac{N}{2}$ biți de 0 și $\frac{N}{2}$ biți de 1, cum interschimbările de orice fel nu schimbă conținutul liniilor, ci doar ordinea elementelor din ele. În mod clar, aceleași observații sunt valabile și pentru coloane.

Date fiind cele spuse, avem acum o conditie necesara pentru ca problema sa aiba solutie pentru o matrice A data: matricea A trebuie sa aiba exact 2 tipuri de linii: $\frac{N}{2}$ de un tip, si $\frac{N}{2}$ de celalalt tip, unde tipurile sunt complementare si contin exact $\frac{N}{2}$ biti de 1 (automat, si $\frac{N}{2}$ biti de 0) fiecare. De asemenea, aceeași conditie trebuie sa fie indeplinita si pentru coloane. Ce este posibil suprinzator acum este ca aceste conditii sunt si suficiente, adica, cu alte cuvinte, matricea A poate fi transformata intr-o tabla de sah daca **si numai daca** aceste conditii sunt adevarate pentru instantă noastră. Verificarea acestor conditii se poate face in timp $O(N^2)$ si aduce cu sine 40 de puncte pe problema (credem noi, aceasta este cea mai dificila parte a problemei, si este, prin urmare, rasplatita generos ca punctaj).

1.3 Transformarea Matricei A in Tabla de Sah cu Numar Minim de Operatii

Pentru restul problemei, facem presupunerea ca matricea A se poate transforma in tabla de sah, asa cum este specificat, de altfel, si in enuntul problemei. Cheia rezolvării sta in urmatoarea observatie: atata timp cat aranjam ca prima linie a matricei A sa alterneze (0101...01 sau 1010...10) si ca prima coloana a matricei A sa alterneze, restul matricei va fi, in mod garantat, o tabla de sah (acest lucru rezulta din observatia de mai sus legata de tipul liniilor: avem $\frac{N}{2}$ linii de fiecare tip, si tipurile sunt complementare; similar pentru coloane). Mai sus am stabilit ca liniile si coloanele sunt independente, deci cele doua probleme se pot trata separat. De asemenea, ele se pot reformula mai simplu: dat fiind un sir binar de lungime N format din $\frac{N}{2}$ caractere 0 si $\frac{N}{2}$ caractere 1, transformati-l intr-un sir alternant folosind un numar minim de operatii de interschimbare a doua caractere.

Exista doar doua siruri binare alternante de acest tip: 0101...01 si 1010...10. Fara a restrange generalitatea, vom incerca sa il obtinem pe primul, dar pentru o solutie completa trebuie incercate ambele si intoarsa solutia care duce la un numar minim de operatii. In sirul 0101...01 observam ca toate caracterele 0 sunt pe pozitii pare si toate caracterele 1 sunt pe pozitii impare. In sirul nostru pe care dorim sa il aducem la aceasta forma exista trei tipuri de caractere:

1. Caractere care sunt la locul lor - adica 0 pe pozitii pare si 1 pe pozitii impare.
2. Caractere 0 care sunt pe o pozitie impara (deci trebuie obligatoriu sa faca parte din cel puțin o interschimbare). Sa notam multimea pozitiilor de acest tip din sirul nostru cu S_0 .
3. Caractere 1 care sunt pe o pozitie para (deci trebuie obligatoriu sa faca parte din cel puțin o interschimbare). Sa notam multimea pozitiilor de acest tip din sirul nostru cu S_1 .

Reiterand, pozitiile din $S_0 \cup S_1$ trebuie sa faca parte dintr-o interschimbare pentru a le aduce pe o pozitie cu paritatea corecta. Observam ca sunt exact atatea caractere 0 care nu sunt la locul lor cate caractere 1 nu sunt la locul lor (notam pentru aceasta ca numarul de caractere 0 si de caractere 1 este egal), deci $|S_0| = |S_1|$. Prin urmare, cele de mai sus ne spun ca avem nevoie de cel puțin $|S_0|$ interschimbari pentru a rezolva problema. Mai mult, o solutie cu fix $|S_0|$ interschimbari se poate construi: interschimbam pe rand cate o pozitie din S_0 cu una din S_1 pana cand epuizam ambele multimi (fiecare interschimbare practic pune la locul lor doua caractere). Asadar, aceasta solutie este si optima din punctul de vedere al numarului de interschimbari. Bineinteles, trebuie sa aplicam acest algoritm si pentru coloane, dar acest lucru nu schimba conceptual rezolvarea. In total, solutia se construiesc in timp $O(N)$ dupa citire. Cum este posibil acest lucru daca complexitatea de citire a matricei este $O(N^2)$? Ei bine, orice matrice care se poate transforma in tabla de sah este unic determinata de prima sa linie si prima sa coloana, deci s-ar putea spune ca insasi formatul de intrare este inhibitor pentru obtinerea unei complexitati timp mai bune (daca ni s-ar fi dat doar prima linie si prima coloana problema se putea rezolva in $O(N)$, lucru mentionat aici mai mult

ca o curiozitate matematica decat ca o observatie necesara pentru rezolvarea problemei). Folosind aceasta solutie obtinem restul de 60 de puncte pe problema.

2 Problema Bob

Propunător: Costin-Andrei Oncescu, University of Oxford

Problema Bob a fost pusa in concurs ca o problema de tehnica, care nu este foarte dificila pentru cunoscatorii de programare dinamica.

2.1 Calculul Numarului Maxim de Pachete

Prima cerinta, valorand 31 de puncte, se preteaza la un algoritm de tip Greedy relativ simplu: Se itereaza prin zile in ordine crescatoare, la fiecare pas retinand pentru fiecare tip de cafea daca l-am intalnit deja in pachetul curent sau nu. In momentul in care avem in pachetul curent toate tipurile de cafea, putem inchide pachetul si sa deschidem unul nou, reluand algoritmul de unde am ramas. Daca dupa terminarea celor N zile ramanem cu un pachet incomplet de cafea, atunci il vom alipi ultimului pachet inchis. Complexitatea totala este dominata de citire, si este, deci, $O(NK)$.

2.2 Calculul Numarului de Impartiri Maxime in Pachete

Aceasta cerinta este mai dificila, necesitand generalizarea ideii de mai sus. In primul rand, am dori sa calculam

e_i = cel mai mic j astfel incat intervalul de zile $i \dots j$ sa contina fiecare tip de cafea cel putin o data

Observati cum, de la un punct incolo, valoarea e_i este nedefinita, deoarece nici macar intervalul $i \dots N$ nu contine toate tipurile de cafea - in acest caz luam $e_i = N + 1$ prin conventie, lucru pe care il simulam, pentru simplitate, presupunand existenta unei zile fictive $N + 1$ in care se produc toate tipurile de cafea.

Vom calcula e_i in ordine descrescatoare a zilelor. Mai exact, pe masura ce iteram i , vom mentine inca un indice j (initial egal cu $N + 1$), care va scadea pe masura ce i scade ("tehnica celor 2 pointeri"). In particular, vom mentine tot timpul invariantul ca intervalul $i \dots j$ contine toate tipurile de cafea cel putin o data. De asemenea, vom retine un vector de frecventa f_k = in cate zile din intervalul $i \dots j$ se produce tipul de cafea k , pentru $1 \leq k \leq K$. Acum, cand ajungem la o noua valoare a lui i , actualizam f cu tipurile de cafea din ziua i , si apoi incercam sa scadem j cat mai mult; adica scadem j cat timp $i \dots j - 1$ contine toate tipurile de cafea (lucru pe care il verificam inspectand tipurile de cafea din ziua j si vazand daca eliminarea lor din f ar pastra toate valorile din f pozitive). Prin constructie, algoritmul prezentat ne asigura ca la finalul fiecarui pas avem $j = e_i$. Pe parcursul executiei atat i cat si j scad de $O(N)$ ori, deci complexitatea acestui pas din rezolvare este $O(NK)$ si calculeaza corect vectorul e .

Mai apoi, ne propunem sa calculam

m_i = numarul maxim de pachete de cafea care se pot obtine considerand doar zilele $i \dots N + 1$

In mod intuitiv, $m_{N+1} = 1$, deoarece ziua $N + 1$ constituie un pachet de sine statator. In spiritul algoritmului Greedy din prima parte a problemei, se remarca relativ usor ca $m_i = 1 + m_{e_i+1}$, oricare

ar fi $1 \leq i \leq N$. Putem, asadar, calcula vectorul m in timp $O(N)$, iterand i in ordine descrescatoare. Bineinteles, $m_1 - 1$ reprezinta chiar raspunsul la prima cerinta, calculat pe o alta cale (scazatorul se datoreaza pachetului fictiv $N + 1$), dar acum avem informatii suplimentare ce ne vor fi de folos.

In cele din urma, vrem sa calculam

$$d_i = \text{numarul de impartiri intr-un numar maxim de pachete} \\ \text{de cafea (adica } m_i \text{ pachete) a zilelor } i \dots N + 1$$

deoarece raspunsul la a doua cerinta a problemei este chiar d_1 . Pentru a continua rezolvarea, avem nevoie de observatia ca m_i **este monoton descrescator in i** .

Din definitie, avem ca $d_{N+1} = 1$. Pentru restul valorilor i , calculul lui d_i se va face in ordine descrescatoare de la N la 1. Fixam acum o valoare i si vedem in cele ce urmeaza cum putem calcula d_i in functie de d_{i+1}, d_{i+2}, \dots . Orice impartire in cat mai multe pachete valide a zilelor $i \dots N$ se compune dintr-un interval de forma $i \dots j$, unde obligatoriu $j \geq e_i$, si inca $m_i - 1$ alte intervale. Pentru a ne asigura ca impartirea obtinuta este optima, j trebuie ales de asa natura incat $m_{j+1} = m_i - 1$ si $j \leq N$ (intervalele de forma $i \dots N + 1$ sunt artificiale si nu trebuie luate in calcul). Deoarece m este monoton descrescator, valorile $e_i \leq j \leq N$ pentru care $m_{j+1} = m_i - 1$ formeaza un interval $[j_0, j_1]$, ale carui capete pot fi cautate binar in timp $O(\log N)$.¹ Date fiind acestea, putem calcula d_i prin expresia $d_i = \sum_{j=j_0}^{j_1} d_{j+1}$. O implementare naiva a acestei idei duce la o complexitate de $O(N^2)$, si este insuficienta.

Din fericire, ultimul pas este simplu: suma mentionata poate fi calculata in $O(1)$ daca in timp ce calculam valorile d_i mentinem si vectorul de sume partiale pe sufixe ale lui d (suma respectiva devine apoi o diferenta a doua sume partiale). Complexitatea calculului vectorului d este astfel $O(N \log N)$ datorita cautarii binare (si poate fi adusa la $O(N)$ folosind ideea mai rafinata din nota de subsol), deci complexitatea pentru toata problema este $O(NK + N \log N)$, suficienta pentru 100 de puncte.

¹Pentru cei mai bravi dintre voi, ele pot fi calculate si in timp total $O(N)$, folosind paradigma celor 2 pointeri, dar acest lucru nu este necesar pentru punctaj maxim.

3 Problema Dreptunghi

Propunător: Szabó Zoltan, Liceul Tehnologic Petru Maior Reghin / ISJ Mureș Tg. Mureș

Problema **dreptunghi** are 4 cerințe cu diferite grade de dificultate. Însă rezolvarea principală se bazează pe faptul că observăm că definiția recursivității permite salvarea informațiilor într-o structură de arbore binar.

Arborele binar are ca rădăcină informația Hk sau Vk , apoi se definește subarborele stâng, și apoi subarborele drept.

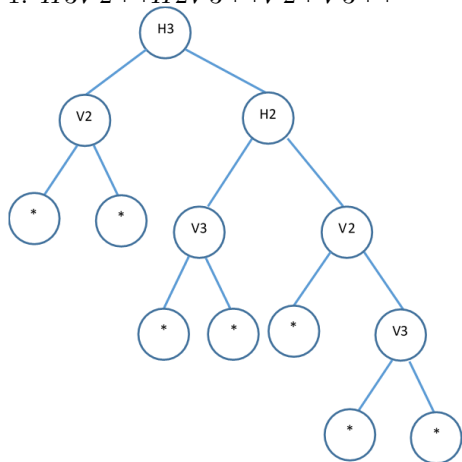
Informațiile din șirul de caractere se găsesc astfel în preordine, și putem să construim arborele.

1	1	2	2	2	2
1	1	2	2	2	2
1	1	2	2	2	2
3	3	3	4	4	4
3	3	3	4	4	4
5	5	6	6	6	7
5	5	6	6	6	7
5	5	6	6	6	7

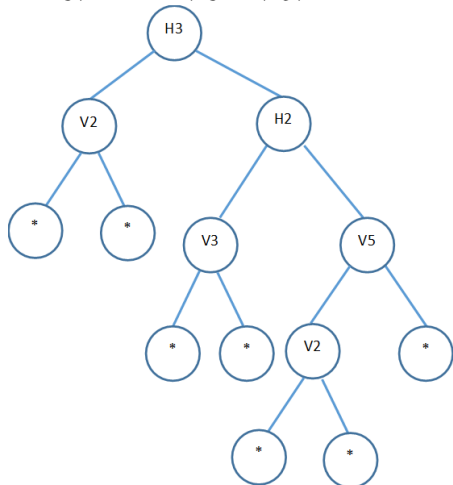
Pentru dreptunghiul de mai sus există 4 coduri, așa cum s-a prezentat în enunțul problemei. Fiecărui cod îi corespunde un arbore binar. În continuare vom desena fiecare arbore, iar apoi vom studia proprietățile necesare pentru a rezolva cerințele problemei.

În continuare prezentăm arborii corespunzători celor 4 coduri de numerotare, luate în ordine lexicografică:

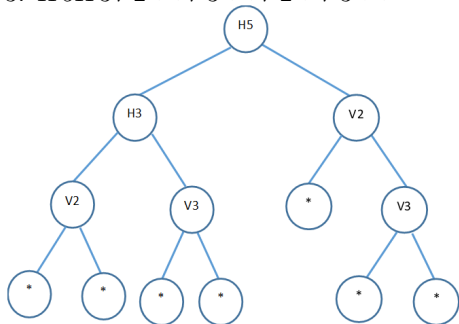
1. $H3V2**H2V3**V2*V3**$

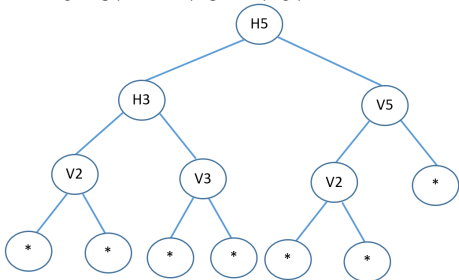
2. $H3V2**H2V3**V5V2***$

3. $H5H3V2**V3**V2*V3**$

4. $H5H3V2**V3**V5V2***$

3.1 Prima cerință (14 puncte)

$P = 1$ (Numărul de subdiviziuni pe care codul C le generează)

Răspunsul la această întrebare este numărul caracterelor “*” pe care le conține codul C .

Este cerința cea mai simplă a problemei și se poate rezolva prin simpla parcurgere a tuturor elementelor șirului de caractere citit și calcularea numărului de apariții al caracterului '*' în șir.

De asemenea din arborii desenați mai sus, observăm că numărarea unui dreptunghi se întâmplă când suntem la o frunză a arborelui, deci rezultatul cerut va fi numărul frunzelor arborelui binar pe care îl construim la citire. Acest rezultat se poate obține printr-o parcurgere în adâncime a arborelui.

3.2 A doua cerință (21 de puncte)

$P = 2$ (Dimensiunile unui dreptunghi de arie minimă pentru care acest cod este valid)

Studiind informațiile din arborii desenați mai sus, vom observa că:
Dacă nodul din rădăcina (sub)arborelui conține:

- (a) o literă H și numărul k - asta înseamnă că
 - dimensiunea orizontală a dreptunghiului trebuie să permită o linie la coordonata k , deci dreptunghiul va avea o dimensiune orizontală de cel puțin valoarea k .
 - toate liniile orizontale în subarborele stâng vor fi trasate în subdreptunghiul de sus de coordonate mai mici, deci **nu vor influența** dimensiunea orizontală a dreptunghiului actual.
 - dimensiunea orizontală va fi afectată **cumulativ** de dimensiunea orizontală depistată în subarborele drept.
 - dimensiunea verticală va fi maximul dintre dimensiunile verticale indicate de subarborele stâng respectiv subarborele drept.
- (b) o literă V și numărul k - asta înseamnă că
 - dimensiunea verticală a dreptunghiului trebuie să permită o linie la coordonata k , deci dreptunghiul va avea o dimensiune verticală de cel puțin valoarea k .
 - toate liniile verticale în subarborele stâng vor fi trasate în subdreptunghiul din stânga de coordonate mai mici, deci **nu vor influența** dimensiunea verticală a dreptunghiului actual.
 - dimensiunea verticală va fi afectată **cumulativ** de dimensiunea verticală depistată în subarborele drept.
 - dimensiunea orizontală va fi maximul dintre dimensiunile orizontale indicate de subarborele stâng respectiv subarborele drept.
- (c) un caracter '*' - asta înseamnă că
 - este vorba despre cazul banal de dreptunghi minim 1×1 .

3.3 A treia cerință (29 de puncte)

$P = 3$ (Numărul de codificări distincte)

Se știe că numărul arborilor binari cu N noduri este egal cu numărul lui Catalan de ordin N .

O parte conexă maximală a arborelui în care toate nodurile sunt etichetate identic cu litera H respectiv V , au proprietatea că permit rescrierea arborelui pentru o codificare echivalentă, prin schimbarea raportului Tată-Fiu al rădăcinii și a descendentului din stânga sau dreapta. Dacă partea conexă conține K noduri, atunci numărul arborilor pe care îi putem construi va fi $C(K)$, fiind numărul lui Catalan de ordin K . Rezultatul pentru problema noastră va fi produsul numerelor Catalan al numărului de noduri din *fiecare componentă conexă din arbore*, etichetate cu aceeași literă H sau V . Întrucât lungimea șirului de caractere ce reprezintă intrarea pentru problema noastră nu depășește 350 de caractere, rezultă că nu suntem nevoiți să calculăm optim acest număr, chiar și o soluție calculată în $O(N^2)$ va intra satisfăcător în timpul de execuție.

Formula propusă este $C(n) = C(0) \cdot C(n-1) + C(1) \cdot C(n-2) + \dots + C(n-1) \cdot C(0)$ pentru orice $n > 0$, și $C(0) = 1$.

Pentru exemplul nostru, observăm că oricare din subarbori are 6 noduri care formează 4 zone conexe:

- o zonă formată din 2 noduri etichetate cu H .
- o zonă formată din 2 noduri etichetate cu V .
- o zonă formată dintr-un nod etichetat cu V .
- o zonă formată dintr-un nod etichetat cu V .

Deci, rezultatul calculat va fi $C(2) \cdot C(2) \cdot C(1) \cdot C(1) = 2 \cdot 2 \cdot 1 \cdot 1 = 4$.

3.4 A patra cerință (36 de puncte)

$P = 4$ (Primul cod în ordine lexicografică echivalent cu cel dat)

Studiind arborii pe care i-am prezentat mai sus, observăm:

Arborele corespunzător primului cod în ordine lexicografică are proprietatea că toate nodurile arborelui care sunt etichetate cu V sau H au un nod fiu din stânga, iar eticheta acestui nod diferă de valoarea respectivă.

Sarcina noastră este ca să modificăm structura nodurilor astfel ca pentru niciun nod să nu existe etichetă identică de H sau V pentru nodul fiului din stânga.

Cu o parcurgere în adâncime vom depista toate aceste noduri, și vom rearanja nodurile din arbore, astfel încât descendentul din stânga să devină tată la vechiul tată, iar nodul tată se va transforma în fiu din dreapta.

Algoritmul va realiza în mod repetat modificarea arborelui, până când nu vor mai exista noduri cu această proprietate, apoi cu o parcurgere în preordine se va putea tipări răspunsul la cerința problemei, și anume primul cod în ordine lexicografică.

Echipa Setul de probleme pentru această rundă a fost pregătit de:

- prof. Adrian Panaete, Colegiul “A. T. Laurian”, Botosani
- prof. Zoltan Szabó, Liceul Tehnologic “Petru Maior” Reghin / ISJ Mureş Tg. Mureş
- Adrian Emanuel Dicu, student Universitatea Politehnică din Bucureşti
- Alexa Maria Tudose, student University of Oxford, University College
- Alexandra Maria Udristoiu, student Universitatea din Bucureşti
- Andrei Constantinescu, student University of Oxford, Balliol College
- Bogdan Ciobanu, software engineer, Hudson River Trading
- Bogdan Sitaru, student University of Oxford, Hertford College
- Costin-Andrei Oncescu, student University of Oxford, St. John’s College
- George Chichirim, student University of Oxford, Keble College
- Stelian Chichirim, student Universitatea din Bucureşti
- Theodor Pierre Moroianu, student Universitatea din Bucureşti